

Josep R. Cerdà: «Al Principal intentam rompre amb la idea de teatre elitista»

Parlem amb el director del Teatre Principal de Palma

Teatre Principal de Palma | Joan Arbós

El Teatre Principal de Palma s'ha erigit com un baluard de la cultura mallorquina i un motor de renovació i modernització, alhora que abraça i protegeix la tradició. En aquest sentit, s'ha impulsat el Principal a la carta, una plataforma d'*streaming* des de la qual visionar en diferit els diferents espectacles que ofereix el teatre. Parlem d'això i del funcionament del teatre amb el seu director, Josep R. Cerdà.

Al Teatre Principal hi programeu circ, teatre, música, dansa, etc. Quina importància hi té la programació musical?

El Teatre Principal té diversos públics; n'hi ha un d'arts escèniques, però també un d'important de música, que acaba ocupant la meitat de la programació. Cada any tenim la temporada d'òpera, que ja és un esdeveniment històric i enguany en celebrem la 34a edició. És una de les potes de la programació per la qual és conegut el Teatre Principal. I a més, des de fa un temps, hem incorporat també concerts de pop-rock, que és un complement perfecte perquè atreu un públic més jove, que s'ha acostumat a veure el teatre d'una altra manera.

Quin és el rol d'un teatre com el Principal per fomentar la cultura a Palma en concret, i a Mallorca, en general?

Crec que és diferent en arts escèniques que en música. Quant a música, la idea és impulsar projectes emergents i donar-los els recursos i la visibilitat perquè creixin. La feina d'un teatre públic no és fer la competència a les sales privades, sinó agafar propostes culturals i posar-les en un pedestal perquè destaquin. En arts escèniques, en canvi, feim formats més grans, perquè si no els coproduïm nosaltres, no ho fa ningú. Això és diferent en música, perquè els formats grans sí que poden anar a festivals o a circuits així. Nosaltres hem de seleccionar més per tal que les propostes siguin adequades a l'aforament, que són 700 butaques, i que guanyin amb un tractament més íntim i proper, més cuidat.

Dins de la música, programeu lírica, pop, música tradicional, artistes emergents, i d'altres de consolidats. Com plantegeu una proposta tan variada?

La temporada d'òpera intentem repartir-la: hi ha títols a la tardor, a l'hivern i a la primavera-estiu. És la manera d'espaiar-ho perquè els aficionats ho puguin consumir de manera còmoda. Pel que fa al pop-rock, acostumem a programar els concerts dimarts, o dimecres.

Cabot al Teatre Principal de Palma Foto: Joan Arbós

I com escolliu qui programeu?

Ens arriben propostes contínuament. El que intentem és no fer presentacions de discos, perquè no és la nostra funció. Sobretot fem finals de gira o quan algú vol presentar un projecte especial. Ens agrada que els concerts estiguin dissenyats expressament pel Teatre Principal, fets una mica a mida, que s'aprofiti que l'espai és singular i es converteixi en un valor afegit al concert. Per exemple, estem molt satisfets de concerts en què algun grup ha convidat diversos amics, com van fer **Miquel Serra** i **El Petit**. Són concerts molt especials, i que es viuen de manera màgica com a espectador, perquè saps que és una experiència única.

Teniu observat quin és el principal públic a què us visita?

Com deia, tenim públics molt diferents, però el que té més tirada, sens dubte, és l'òpera. Tot i que les entrades són les més cares. Amb la resta, estam constantment experimentant. Hem observat que els concerts que funcionen millor són els dels grups que tenen un públic més transversal, com **Els Pets** o **O-ERRA**., que han omplert el teatre.

En general, teniu preus prou populars. És una manera de potenciar el consum de música en directe i de qualitat entre els més joves?

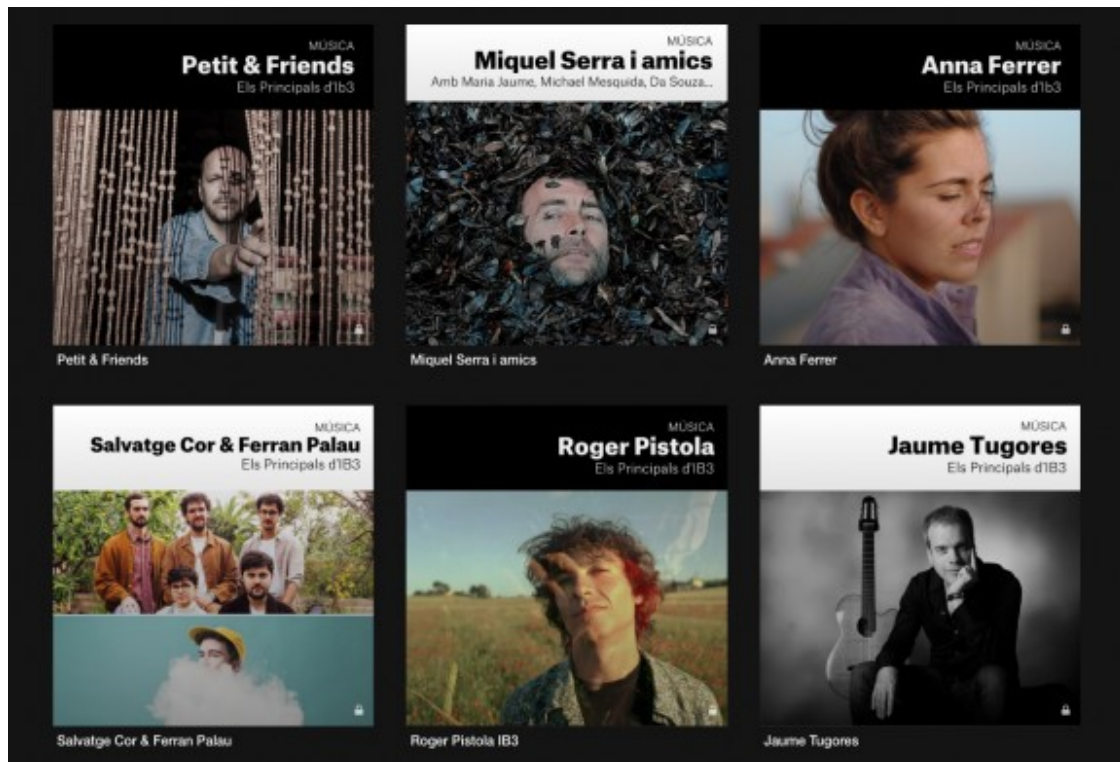
Efectivament. Volem que els concerts siguin assequibles. Les entrades ja no són cares i, a més, tenim descomptes generals, d'un 50%, per a menors de 30 anys. L'objectiu d'això és que el vessant econòmic no sigui una barrera per venir al Teatre Principal. A vegades, hi ha certa barrera psicològica entre els més joves, perquè sembla que hàgim de ser per a gent major, o un públic més elitista. I el que intentam, tant amb la política d'entrades com amb la comunicació, és rompre amb aquesta idea de teatre elitista. En aquest sentit, per exemple, els cartells de la nova temporada d'òpera els han fet tres il·lustradores de còmic, amb una imatge molt fresca.

Una de les novetats que heu incorporat recentment és el projecte el Principal a la carta, a més d'un pòdcast. Sorgeix també amb la voluntat d'apropar-se a un públic més jove?

Sí, hem iniciat un pòdcast, *Sala 3*, que presenten Joan Cabot i la musicòloga Júlia Mérida. La idea és que no s'hi comentin les novetats de la temporada, sinó que sigui un contingut més intemporal. Per exemple, de moment, s'hi ha parlat de residències artístiques, de les dones en el món de la direcció operística, de les noves veus emergents balears... I com deies, també tenim el Principal a la carta, que és una eina amb moltes utilitats i no té un únic objectiu. A banda de la difusió i la visibilitat, també té una funció d'arxiu. Abans no s'enregistraven tots els concerts i era una llàstima. Ara, els documentem quasi tots, amb quatre càmeres, bon àudio, postproducció... I a més, dona una imatge moderna i innovadora del teatre. Paral·lelament, molts dels concerts també s'enregistren per l'emissora d'IB3.

Així doncs, ara enregistreu tots els espectacles?

Tots els que són de producció pròpia, o en tenen part. En el cas d'arts escèniques, a vegades passa menys i són produccions externes, però cada quant a música, cada concert que feim és d'alguna manera una coproducció. És el sector en què hi ha una postura més favorable a fer aquest tipus de coses, perquè dona visibilitat a l'artista i després ho poden utilitzar ells també per fer-se promoció, sense haver de fer cap inversió extra. Per tant, sortim guanyant les dues parts.

I com va sorgir la idea de fer una plataforma així?

La idea va sorgir de la pandèmia. Sempre m'ha interessat la cultura digital i les arts en viu no en són enemigues: el digital, de fet, pot representar un gran avantatge. Abans no es veia així, i només dir-ho ja semblava una heretgia. La pandèmia va fer despertar molta gent en aquest sentit, perquè va comprovar que, efectivament, el digital havia de ser un aliat. Un dels grans avantatges, i alhora debilitat, de les arts en viu és que són efímeres. I es dedica molt d'esforç a un espectacle que dura un sol dia; unes hores. Per això el digital pot aportar si el saps utilitzar bé. I en aquest sentit, la música està més avançada que les arts escèniques. Ja fa 100 anys que es va veure que la música enregistrada no era contrària a la música en directe, sinó al revés. Per això, durant el confinament vam començar a compartir contingut, i quan vam poder tornar a obrir, no ho vam voler deixar de banda. Vam tenir la sort, a més, que el nostre personal tècnic tenia coneixements en realització audiovisual i vam poder reciclar el nostre personal, creant noves places.

Com valoren l'experiència fins ara?

Jo diria que funciona bé. La veritat és que de moment és deficitari, però l'objectiu tampoc era el de trobar una nova forma de finançament, sinó el de visibilitzar el teatre, projectar-ne una imatge i que puguem aprofitar aquesta plataforma, tant el teatre com els grups. En aquest sentit, estem més que satisfets. I a poc a poc, anirem trobant la manera que creixi el públic. Volíem que per als abonats del teatre la plataforma fos gratuïta, però una de les conseqüències de la pandèmia és que els abonaments han baixat -com també ho han fet les entrades anticipades, en tots els esdeveniments-. D'aquesta manera, donàvem un valor afegit per als espectadors habituals del Teatre Principal, que podien tornar a veure coses que havien gaudit, o visionar coses que s'havien perdut. Sigui com sigui, la realitat de l'streaming està en contínua transformació: passa fins i tot amb Netflix, o serveis similars. És un món encara per explorar i hem de veure com ho anirem fent. Ara per ara, hem superat la primera etapa, i crec que és important que un teatre públic tingui aquest tipus de recursos. La següent fase serà compartir continguts entre teatres públics. De fet, ja hi comencem a treballar i estem en contacte amb alguns teatres de l'Estat.

DESCOBREIX EL PRINCIPAL A LA CARTA

La subscripció al servei té un cost de 25 euros anuals o 4 de mensuals, però ara els lectors d'Enderrock poden accedir a un any de subscripció gratuïta.

>> CLICA AQUÍ PER SUBSCRIURE-T'HI GRATUÏTAMENT